

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/887/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

252/2013. (IX. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. november 5-én előterjesztett **panaszát** a 2013. szeptember 18-án – Dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – V. városi Rendőrkapitányság– vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos képviselője keresztül 2012. november 5-én elektronikus, illetve postai úton terjesztette elő – azonos tartalommal – a panaszát.

I.

A panaszos a beadványában előadta, hogy 2012. október 28-án délután 17 óra körüli időben a N. települési farmról – amely a panaszos lakóhelye már több mint egy évtizede – elindult a gépkocsijával, hogy gépkocsival felvegye kb. 6 kilométerre tartózkodó leányát. Amikor a farmközpont kapujához ért, látta, hogy a kapu előtt két gépjármű áll és több személy beszélget. A panaszos megállt a kaputól pár méterre, és odament az akkor már a kapun belül (azaz magánterületen) tartózkodó magas testalkatú férfihoz, aki gumicsizmában és a vadászöltözetben volt. A kapu előtt állt egy alacsonyabb férfi szintén vadásruhában, illetve a kapunál állt a panaszosnak – a korábban a buszmegállóhoz indult – 16 éves fia, egy barátja, illetve a nagyobbik fiának egy ismerőse, O. I. is a kapun belüli területen tartózkodott.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ekkor a panaszos megkérdezte a magasabb férfit, hogy mi történik, mire az megkérdezte, hogy hallotta-e a panaszos a lövéseket. A panaszos azt felelte, hogy nem, erre a férfi közölte, hogy rendőr, és felmutatott a sötétedésben egy igazolványt, de csak a jelvényt látta a panaszos. A panaszos kérte a rendőrként fellépő személy nevét és beosztását, de ő azt felelte, hogy azt nem kell közölni, csak a jelvéyszámát. Ezt követően pedig arrogánsan kérte, hogy nyissa ki a panaszos a gépkocsija csomagtartóját (mindez magánterületen történt). A panaszos visszakérdezett, hogy miért kellene kinyitnia a csomagtartót, és egyáltalán milyen stílus ez, amire a férfi azt válaszolta, hogy ha nem nyitja ki az is egy válasz, azt annak megfelelően lehet majd értékelni. A panaszos értetlenül állva a „ráutaló fenyegetés” előtt, kinyitotta a csomagtartót, aminek tartalma a kutyakosár kivételét követően jól láthatóvá vált. Cs. J. (a panaszos a rendőrörsön tudta meg később a nevét) átvizsgálta a csomagtartót, majd a benne lévő tenisztáskát is kinyitatta. Ezután igazolásra szólította fel a panaszost, közben közelebb lépett, így a panaszos érezte, hogy alkoholos a férfi lehelete.

A panaszos, mivel a saját területén egy civil ruhás férfi rendőrként lépett fel vele szemben, aki nem volt hajlandó közölni a nevét, noha ellenőrizte az autóját és igazoltatni akarta, arra jutott, hogy felhívja a 112-es telefonszámot. A 112-t kérte, hogy igazolják, hogy az azonosító számhoz valóban tartozik-e rendőr, onnan kapcsolták a V. városi Rendőrkapitányságot, ahol közölték, hogy így nem tudják azonosítani, de az illetékes rendőrségről kiküldik az ügyeletest, ha a panaszos kéri.

Kb. 20-30 perc elteltével megjelent két rendőr a Sz. települési Rendőrörsről, akik tegeződve köszöntötték Cs. J.-t, majd a zseblámpa fénye mellett rögzítették a panaszos és a végig jelenlévő O. I. előadását. A panaszos kérte, hogy alkalmazzanak szondát Cs. J.-vel szemben, a rendőrök felhívták a parancsnokukat ezzel kapcsolatban, majd közölték, hogy ehhez nincs joguk, de a panaszos menjen be Szobra, ahol majd a parancsnok dönt a helyzetről. Eközben Cs. J. folyamatosan telefonált és többször mondta, hogy az osztályvezetőjével beszél.

Ezt követően a rendőrök távoztak. Cs. J. pedig a kerítésen kívül várta a vadásztársát, aki időközben távozott, majd együtt kb. 1 órával a panaszos megérkezését követően bementek a Sz. települési Rendőrörsre. A panaszos a rendőrök távozását követően a nagyobbik fiával elment a Sz. települési Rendőrörsre, ahol a folyóson várakoztak, amikor Cs. J. és a vadásztársa kb. 18 óra 45 perc körül megérkezett, majd bementek egy szobába, ahol kedélyesen társalogtak a többi rendőrrel, míg a panaszosék kint ültek a folyóson. 19 óra 15 perckor megérkezett a parancsnok, aki meghallgatta a panaszost, majd Cs. J.-t, majd a panaszos jelenlétében kb. 19 óra 20 perckor – tehát kb. 2 órával az eseményeket követően – megszondáztatta Cs. J.-t. Az eredmény 0 volt a szondán, majd felírta egy papírra a parancsnok, hogy hol tehet a panaszos panaszt, ha az örsön nem akarja azt megtenni. A panaszos megkérdezte őt, hogy mi a véleménye a történekről, mire azt felelte, hogy majd a panaszt kivizsgáló szerv fog véleményt formálni. A szobából kifele menet Cs. J. megjegyezte, hogy neki ennél a hercehurcánál fontosabb dolgai is vannak, mire a panaszos úgy reagált, hogy ha nem így viselkedne, akkor valószínűleg nem került volna erre sor, és most nem az örsön ülnének.

A panaszos arra szeretne választ kapni, hogy jogszerűen járt-e el Cs. J. akkor, amikor megtagadta a bemutatkozást, illetve hogy az intézkedése megfelelt-e az Rtv. 30. § (1)-(2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, és az Rtv. 15-16. §-ban foglalt célhoz kötöttség és arányosság követelményének. Továbbá szeretné tudni, hogy volt-e olyan objektív indok, ami feljogosította a szolgálaton kívül lévő rendőrt az igazoltatásra és az intézkedés megfelelt-e az Rtv. 29. §-ának.

A panaszos később megtudta, hogy Cs. J.-t a vadásztársa hívta ki a farm melletti szántóterületen hallott lövés miatt.

Mindezek alapján kérte az ügye kivizsgálását, illetve kérte, hogy amennyiben nincs hatásköre a Testületnek, akkor tegye át az illetékes szervhez.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Cs. J. r. zls 2012. október 29-én kelt napi tevékenységről szóló jelentésében előadta, hogy aznap 16 óra körüli időben K. települési otthonában tartózkodott, amikor M. L. hívta és a elmondta, hogy B. J. sportvadász V. településen tartózkodik egy magaslesen, és lövést hallott a közelből. A területrészen csak ő volt beiratkozva, ezért vélelmezte, hogy jogosulatlanul voltak idegenek a területen és vadásztak. Korábban már jelezték, hogy illetéktelen személyek vadakat ejtenek el az adott területen, a G. pusztai major közelében. Sőt egyes jelzések szerint maguk a majorban lakók és dolgozók vadásznak jogosulatlanul. Autóval érkezett a r. zls. a helyszínre, ahol látta, hogy két férfi tartózkodik az udvaron. A kapuban megállt a gépjárművével és megkérte őket, hogy jöjjenek közelebb, ezután az igazolványát felmutatva igazolta magát és rendőr mivoltát közölte, majd megkérdezte tőlük, hogy hallottak-e lövést a holtág irányából, esetleg máskor hallottak-e lövések, illetve láttak-e idegeneket. Eközben megjelent egy harmadik személy is, akinek elmondta a r. zls, hogy kicsoda és igazolta magát az igazolványával. Továbbá odaért B. J. sportvadász is, aki elmondta a történetet a személyeknek, ezalatt a r. zls. átvizsgálta a holtág körüli erdősávot, de jogosulatlan vadászatra utaló nyomokat nem talált.

Amikor visszaindult a r. zls. a kapuhoz, egy sötét színű Mercedes közelítette meg az épület felől a kaput. A kaput kinyitották és a gépkocsi megállt az ingatlanon belül, majd a vezetője (egy nő) az ott állókkal beszélgetni kezdett. A kapun bemenne a r. zls. a nőhöz lépett, és megkérte, hogy nem hallott-e lövést, majd igazolta magát a szolgálati igazolványa felmutatásával. A nő nemleges választ adott, ezután megkérte a r. zls., hogy nyissa fel a kocsii csomagterének ajtaját. Ennek vonakodva, de eleget tett. Arra hivatkozott, hogy a r. zls. nem intézkedhet magánterületen és egyébként sincs szolgálatban, ezért a r. zls. tájékoztatta a szolgálatba helyezés szabályairól. A nő ezt követően kérte, hogy adja meg a r. zls. a nevét, igazolvány és jelvényszámát, mire közölte vele, hogy csak a jelvényszámát köteles megadni, amit meg is tett. A r. zls. felszólította a nőt, hogy igazolja magát, de ennek nem tett eleget, és azt hangoztatta, hogy a r. zls. ittas, mert italszagot érez. Ezt a jelenlévő három személy is elkezdte hangoztatni. Ekkor a történetekről értesítette L. G. r. őrnagyot, aki közölte vele, hogy értesítse a V. városi Rendőrkapitányságot és kérjen segítséget. Időközben a személyek a 112-es hívószámon beszéltek a rendőrséggel, ahol közölték, hogy rendőrt küldenek a helyszínre.

2) K. S. r. őrnagy 2012. október 29-én kelt jelentésében előadta, hogy a vezető ügyeletesi készenléti szolgálatának ideje alatt 2012. október 28-án 18 óra 10 perckor B. P. r. őrgy. ügyeletes tiszt értesítette, hogy egy állampolgár sérelmezte Cs. J. r. zls. intézkedését, valamint azt vélelmezte, hogy a rendőr ittas állapotban van. Az ügyeletes tiszt elmondása szerint a Sz. települési Rendőrség vár az intézkedés alá vont hölgy, és Cs. J. is.

A r. őrgy. 19 óra 5 perckor jelent meg a Sz. települési Rendőrőrsön, ahol meghallgatta a panaszoszt, aki szóban elmondta, sérelmesnek tartja Cs. J. intézkedésének hangnemét, valamint véleménye szerint Cs. J. alkoholt fogyasztott.

Az őrsön tartózkodó Cs. J. jelentette, hogy vadásztársa B. J. értesítette, hogy G. puszta környékéről lövéseket hallottak néhány perccel ezelőtt és a beírókönyv szerint oda senki sincs beírva vadászatra. Mivel az elmúlt időszakban több esetben lőttek ki vadat azon a környéken orvvadászok, ezért a helyszínre ment. A G. puszta 051/8 hrsz. alatti ház kapuja nyitva volt, és mivel B. J. abból az irányból hallotta a lövéseket, ezért a ház udvarára bement. Ekkor érkezett meg a tulajdonos, a panaszos, aki kérdőre vonta a vadászruhát viselő r. zlst., hogy mit keres ott. A r. zls. a szolgálati igazolványával igazolta magát, közölte az előzményeket, valamint felkérte a hölgyet a gépkocsija csomagtartójának felnyitására, amelynek a panaszos eleget tett. A r. zls. kijelentette, hogy az esetről részletes jelentést fog készíteni, valamint, tagadta, hogy alkoholt fogyasztott volna. Ezek után 19 óra 21 perckor a r. zls.-on Drager típusú ARAB-OS 12 gyári számú légalkohol mérő készülékkel kétszeri ellenőrzést végzett a r. őrgy., amely mindkét esetben negatív eredményt jelzett. A két fűjást 01074, és 01075 számon regisztrálta a gép. Az alkohol ellenőrzésnél a panaszos is jelen volt.

Ezek után a panaszoszt tájékoztatta a r. őrgy., hogy a rendőri intézkedés módja elleni panaszát megteheti írásban, vagy ha kívánja a jegyzőkönyvbe foglaljuk a helyszínen. Nevezett úgy nyilatkozott, hogy írásban fogja benyújtani panaszát a V. városi Rendőrkapitányságra, mivel az intézkedés hangnemét továbbra is sérelmesnek tartja.

3) S. G. r. zls és Sz. G. r. főrm. 2012. október 28-án kelt közös jelentésükben előadták, hogy szolgálatuk teljesítése során 17 óra 15 perckor az ügyeletvezető utasította őket, hogy menjenek a Nagybörzsöny, G. puszta tanya alatti helyre, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy egy magát rendőrnek kiadó személy próbál intézkedni, aki a bejelentő véleménye szerint ittas.

A bejelentő (a panaszos) a helyszínen elmondta, hogy kb. 17 óra körüli időben személygépkocsijával ki akart hajtani az ingatlanjáról, amikor a kapuban egy férfi állt, és kérdezte tőle, hogy hallott-e lövést, eközben igazolta magát, mint rendőrt és megadta jelvéyszámát. Ő mondta neki, hogy nem hallott lövést. Ekkor a rendőr jelezte, hogy meg akarja vizsgálni a gépjármű csomagtartóját, aminek eleget is tett, majd a rendőr kérte, hogy a csomagtartóban lévő tenisztáskáját is nyissa ki, amit kissé nehezményezett, mivel a rendőr azt a saját ingatlanján kérte tőle, de ennek ellenére eleget tett a kérésnek és megmutatta a táská tartalmát. Elmondta továbbá, hogy amikor a kocsi vizsgálatát a rendőr, ő erős alkoholszagot érzett a rendőrön, kérte, hogy adja át az igazolványát, de azt a rendőr megtagadta. Ezek után tett bejelentést a rendőrségre.

Elmondása szerint ekkor két fiatalkorú személy is jelen volt K. A. 16 éves és B. J. 17 éves. O. I. meghallgatása során elmondta, hogy a G. puszta 051/8 hrsz. alatt tartózkodott a lovai miatt, amikor két gépkocsit és két férfit látott az ingatlan kapujában. Az egyik férfi (a magasabb) aki rendőrként igazolta magát, kérdezte tőle, hogy halott-e lövést az ingatlan közeléből, mire mondta neki, hogy nem de szól a tulajdonosoknak. A tulajdonos éppen akkor akart kihajtani gépkocsijával a kapun, amikor a magát rendőrként azonosító személy szerinte arrogánsan követelte a hölgytől a gépkocsi csomagterének kinyitását, mire a hölgy kérdőre vonta, hogy a saját ingatlanján, miért kellene eleget tennie a felszólításnak, de ennek ellenére eleget tett a

kérésnek. Elmondása szerint ő is italszagot érzett a rendőrön, és ezek után értesítették a rendőrséget.

Cs. J. r. tzls. elmondta, hogy B. J. vámosmikolai lakos vadász értesítette, hogy a G. puszta környékén vadászott, amikor lövést hallott a tanya irányából, ezért értesítette őt. Amikor kiért Ganád pusztára a tanya melletti sűrűt végigjárta, de a sötét miatt nem látott semmit, ezért a tanya kapujához ment. Ott egy férfit talált, akinek felmutatta szolgálati igazolványát, közölte, hogy rendőr és megkérdezte tőle, hogy hallott-e lövést. A férfi azt válaszolta, hogy ő nem hallott semmit. Ekkor egy gépkocsi próbált a kapun kihajtani, a gépkocsi vezetőjével közölte is rendőri mivoltát, és felmutatta szolgálati igazolványát, majd megkérte, hogy a gépkocsi csomagterét nyissa ki a hölgy, aminek eleget is tett. A r. tzls. megkérte, hogy a csomagtartóban lévő nagyméretű táska is nyissa ki. Ettől a hölgy felháborodott, de eleget tett aérésnek, majd pedig értesítette a rendőrséget.

B. J. elmondta, hogy Vámosmikola-Németszög elnevezésű területen vadászott, amikor G. puszta tanya irányából tompa lövést hallott. Ezek után értesítettem a vadásztársaság elnökét, aki a helyszínre küldte Cs. J. vadórt, aki amúgy rendőr is.

A G. puszta tanya bejáratánál megálltak, ahol az ottani portással beszéltek, aki elmondta, hogy ő semmilyen lövést sem hallott. Majd pár perc múlva egy gépkocsi jött volna ki az ingatlanról, amit egy hölgy vezetett, és a Cs. J. megkérdezte a hölgyet, hogy hallott-e lövést, közben igazolta magát, hogy ő rendőr. A hölgy mondta, hogy nem hallott semmit, ekkor Cs. J. megkérte, hogy a gépkocsi csomagtartóját megnézhesse, mire a hölgy meg is mutatta. A portás férfi kezdett el „hőbörögni”, hogy a rendőrnek nincs joga oda bemenni, mire a nő is méltatlankodni kezdett, és ezek után értesítette a rendőrséget.

A történetekről a rendőrök tájékoztatták az ügyeletes tisztet és ügyeletes parancsnokot kértek a helyszínre. Ezt követően az ügyeletes tiszt utasította őket, hogy a történetekről azonnal készítsenek rendőri jelentést, és az érintettek Szob Rendőrőrsön várják meg az ügyeletes parancsnokot, aki a további intézkedéseket fogantatosítja.

Az ügyeletes parancsnok, K. S. r. őrnagy megérkezését követően utasítására Cs. J. r. tzls.-el szemben Drager 6810 típusú és Arab-0512 számú alkoholszondát alkalmaztak a panaszos jelenlétben, a műszer mindkét esetben 0,00 mg/l légalkoholszintet mutatott.

Az ügyeletes parancsnok a panaszost tájékoztatta jogairól, aki közölte, hogy a későbbiek során levélben megteszi panaszát.

4) A panaszos 2012. november 26-án történt meghallgatásáról készült jegyzőkönyv szerint a panaszos az általa korábban írásban előterjesztett panaszt fenntartotta. Előadta, hogy célja nem a büntetés, hanem hogy választ kapjon a kérdéseire. Egyúttal kérte, hogy K. A. és B. J. meghallgatásától tekintsen el a hatóság.

5) Cs. J. 2012. november 26-án történt meghallgatásáról készült jegyzőkönyv szerint a r. zls. fenntartotta a jelentésében előadottakat, illetve elmondta, hogy életvitelszerűen nem fogyaszt alkoholt.

6) A rendőrség csatolt M. L.-nek, a VSE elnökének Cs. J.-hez címzett, 2012. október 26-án kelt levelét, amelyben előadta, hogy B. J. vadásztársuk október közepén jelezte, hogy nagy valószínűséggel orvvadászokat látott. A Városmikolai Németszög elnevezésű területen a magaslesen ülve hangokat hallott. A személyek a fákat kopogtatva távolodtak tőle, majd nem sokkal később egy vaddisznót látott kirohanni a holtágból. Újabb negyedóra elteltével egy terepjárót és egy enduró motorral látott embereket haladni, a motoron lévő embernél mintha egy fegyvert látott volna, de a férfi, amikor meglátta őt, a ruházatába rejtette. B. J. elmondta, hogy korábban is hallottak ismeretlen eredetű lövéseket, de mivel közel van a másik vadászterület, illetve a határ, úgy gondolták, hogy onnan jöhetett.

7) Dr. N. L. r. alezredes, kapitányságvezető 2012. december 1-én kelt átiratában előadta, hogy Cs. J. r. zls. az intézkedéskor rendőri mivoltát szolgálati igazolványával és azonosító jelvényével igazolta, közölte nevét, rendfokozatát és jelvéyszámát. Ruházata bordó tréning nadrág, zöld vadászmellény és zöld csizma volt. A magánterületen történt intézkedés jogalapja az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja volt. Az intézkedés jogalapja az Rtv. 13. § (1) bekezdése, oka pedig az volt, hogy az utóbbi időben elszaporodtak a jogellenes cselekmények a környéken, nevezetesen az orvvadászat. A panaszossal kulturált és hivatalos hangnemben beszélt.

A r. alezredes megemlíti még, hogy Cs. J. r. zls. alkoholt sosem fogyasztott, absztinens, antialkoholista életet él. Az átirat további releváns információkat a korábban ismertetett iratokhoz képest nem tartalmaz. Elmondta még, hogy a r. zls. hivatásos vadász, ennek igazolására csatolta a vadásznapló releváns oldalát, amelynek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

8) A rendőrség csatolta a rendőrségi panasz eljárás felfüggesztéséről szóló végzést, amelyben a panasz eljárást a Testület döntéséig 2012. november 27-én felfüggesztették.

9) A 16 óra 45 perckor tett telefonos bejelentéséről készült hangfelvételen a panaszos elmondja, hogy megjelent az ingatlanuknál vadászruhában egy férfi, aki azt mondta, hogy rendőr és vadászlesen volt, amikor hallott egy lövést. Felmutatta az igazolványát, és bejött a magánterületre, őt beengedték, de a panaszos úgy érzi, hogy alkoholos állapotban van. A férfi kérte, hogy nyissák ki a kaput, kinyitották neki, ő bement, a panaszos éppen menne a lányáért, kérte, hogy nyissa ki a személygépkocsit és igazolja magát, közben pedig dől belőle az alkoholszag. A rendőr közli a panaszossal, hogy jelvéyszám alapján most hirtelen nem tudja megmondani, de odamegy egy járőr. A panaszostól megkérdi, hogy hol van most a férfi, mire közli, hogy itt előtte. Majd a telefonkezelő megkérdi, hogy hogyan hívják, mire a panaszos kiabálni kezd a férfinak, hogy legyen kedves mondja meg a nevét. Erre a férfi visszakérdez, hogy kivel beszél, mire a panaszos közli, hogy a V. városi rendőrséggel és ismét kéri, hogy mondja meg a nevét, mire a férfi megkérdi, hogy ki az ügyeletes. Mire a telefonkezelő közbeszól, hogy nincs értelme ezen vitatkozni, majd a kollegáinak megmondja.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikke (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz való alapvető jogát és a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, illetve a XIII. cikkbe foglalt tulajdonhoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsősorban a rendőrség intézkedési kötelezettségét és ennek kapcsán Cs. J. r. zls. szolgálatba helyezését vizsgálta.

A panaszos sérelmezte, hogy Cs. J. r. zls. ittas állapotban, egyszerű vadászruhában intézkedett vele szele. Elmondta, hogy valamilyen lövést hallott és ezért akarta megnézni a gépkocsi csomagtartóját.

A r. zls. az ügy kapcsán előadta, hogy 16 óra körüli időben otthonában tartózkodott, amikor M. L. hívta és elmondta, hogy B. J. sportvadász V. településen tartózkodik egy magaslesen és lövést hallott a közelből. A területrészen csak ő volt beiratkozva, ezért vélelmezi, hogy idegenek jogosulatlanul vannak a területen és vadásznak. Korábban már jelezték, hogy illetéktelen személyek vadakat ejtenek el az adott területen, a G. pusztai major közelében. Sőt egyes jelzések szerint maguk a majorban lakók és dolgozók vadásznak jogosulatlanul. Autóval érkezett a r. zls. a helyszínre, ahol látta, hogy két férfi tartózkodik az udvaron. A kapuban megállt a gépjárművével és megkérte őket, hogy jöjjenek közelebb, ezután az igazolványát felmutatva igazolta magát és rendőr mivoltát közölte, majd megkérdezte tőlük, hogy hallottak-e lövést a holtág irányából, esetleg máskor hallottak-e lövések, illetve láttak-e idegeneket. Eközben megjelent egy harmadik személy is, akinek elmondta a r. zls, hogy kicsoda és igazolta magát az igazolványával. Továbbá odaért B. J. sportvadász is, aki elmondta a történeteket a személyeknek, ezalatt a r. zls. átvizsgálta a holtág körüli erdősávot, de jogosulatlan vadászatra utaló nyomokat nem talált. Amikor visszaindult a r. zls. a kapuhoz, egy sötét színű Mercedes közelítette meg az épület felől a kaput. A kaput kinyitották és a gépkocsi megállt az ingatlanon belül, majd a vezetője (egy nő) az ott állókkal beszélgetni kezdett. A kapun bemenne a r. zls a nőhöz lépett, és megkérte, hogy nem hallott-e lövést, majd igazolta magát a szolgálati igazolványa felmutatásával. Nő nemleges választ adott, ezután megkérte a r. zls., hogy nyissa fel a kocs csomagterének ajtaját. Ennek vonakodva, de eleget tett. Arra hivatkozott, hogy a r. zls. nem intézkedhet magánterületen és egyébként sincs szolgálatban, ezért a r. zls. tájékoztatta a szolgálatba helyezés szabályairól. Ezután átvizsgálta a kocs csomagterét.

A kapitányságvezető átiratában előadta, hogy az intézkedés jogalapja az Rtv. 13. § (1) bekezdése, oka pedig az volt, hogy az utóbbi időben elszaporodtak a jogellenes cselekmények a környéken, nevezetesen az orrvadászat.

A rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratokból kitűnik, hogy a Cs. J. r. zls. felé már 2012. október 26-án is jelezték, hogy B. J. október közepén nagy valószínűséggel orrvadászokat látott a V. település N. elnevezésű területen a magaslesen ülve. Hangokat hallott, illetve egy terepjárával és egy enduró motorral látott embereket haladni, a motoron lévő embernél mintha egy fegyvert látott volna, de a férfi, amikor meglátta őt, a ruházatába rejtette.

a) Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő

vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 4. § (5)- (7) bekezdése a fenti rendelkezéseket az alábbiakkal egészítik ki: A rendőr szolgálaton kívül akkor intézkedik, ha

a) szolgálatban lévő rendőr nincs jelen, és az értesítésével járó késedelem, az intézkedés elmaradása a bűnüldözés érdekeire, az élet- és vagyónbiztonságra másként el nem hárítható hátrányt jelentene, vagy

b) a szolgálatban lévő rendőrnek kell segítséget nyújtani. A szolgálaton kívül lévő rendőr kizárólag abban az esetben intézkedhet, ha a felmerülő feladat végrehajtására megfelelő szakmai ismeretekkel és képzettséggel rendelkezik, egészséges, nincs szeszestől befolyásolt állapotban, vagy nem áll intézkedési képességére hátrányosan ható gyógyszer, valamint bódító hatású anyag befolyása alatt. A rendőr intézkedése előtt felméri, hogy rendelkezésére állnak-e azok az eszközök, amelyekkel a megkezdett intézkedését eredményesen be tudja fejezni; ha nem, úgy az intézkedésének megkezdése előtt segítséget kér.

A Btk. 316. § (1) bekezdése szerint aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

A Szabs. tv. 177. § (1) bekezdésének a) pontja szerint aki ötvenezer forintot meg nem haladó értékre lopást követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.

A Btk 263/A. § (4) bekezdése szerint a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélést követ el az is, aki

a) az engedéllyel tartott kézilőfegyveréhez, vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiségű lőszert engedéllyel nem rendelkezőnek átadja,

b) vadászlőfegyverhez vagy sportlőfegyverhez tartozó, csekély mennyiségű lőszert engedély nélkül megszerez vagy tart,

c) az engedéllyel tartott kézilőfegyverét, vadászlőfegyverét vagy sportlőfegyverét, illetve az ahhoz tartozó lőszert bejelentés nélkül az ország területére behozza, onnan kiviszi, vagy azon átszállítja.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A jelen esetben a vadászlesen tartózkodó B. J. arról értesítette a vadásztársaságot, illetve a r.zls.-t, hogy ismeretlen eredetű lövéseket hallott, noha a vadásznapló szerint csak ő tartózkodott hivatásos vadászként a területen. Az iratanyagból kitűnik, hogy ugyanezen vadász már korábban is jelezte, hogy több férfit látott a vadászterületen, akik az állatok

hajtására alkalmas hangot adtak ki, illetve az egyiknél vélhetően puska volt, amit B. J.-t meglátva ruházatába rejtett.

Mindezek az adatok felvetették annak a gyanúját, hogy ismeretlen személyek orvvadász tevékenységet végeznek a területen, amely jogellenes cselekmény több büntetőjogi, illetve szabálysértési tényállást is megvalósíthat (pl. lőfegyverrel visszaélés, lopás), tehát a Testület álláspontja szerint **B. J. bejelentésében ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.**

b) A szolgálatba helyezés jogszerűsége kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A fent idézett jogszabályok szerint a szolgálatba helyezés jogszerűségéhez több feltétel egyidejű fennállása szükséges: egyrészt pozitív feltételként megköveteli a jogszabály, hogy szolgálatban lévő rendőr ne legyen jelen, és az értesítésével járó késedelem, az intézkedés elmaradása a bűnüldözés érdekeire, az élet- és vagyonbiztonságra másként el nem hárítható hátrányt jelentsen, vagy szolgálatban lévő rendőrnek legyen segítségre szüksége, másrészt negatív feltételként rögzíti, hogy az intézkedéshez szükséges állapotban kell lennie (a felmerülő feladat végrehajtására megfelelő szakmai ismeretekkel és képzettséggel rendelkezik, egészséges, nincs szeszestől befolyásolt állapotban, vagy nem áll intézkedési képességére hátrányosan ható gyógyszer, valamint bódító hatású anyag befolyása alatt.).

Jelen esetben a panaszos szerint a rendőr alkoholtól befolyásolt állapotban volt, mivel leheletén alkoholszagot érzett.

A Cs. J. r. zls. meghallgatásakor elmondta, hogy nem fogyaszt alkoholt. A kapitányságvezető pedig szintén úgy nyilatkozott, hogy a r. zls. nem fogyasztott alkoholt, absztinens, antialkoholista életet él.

A rendőrségi iratok szerint a rendőrkapitányságon 19 óra 21 perckor a r. zls.-sal szemben Drager típusú ARAB-OS 12 gyári számú légalkoholmérő készülékkel kétszeri ellenőrzést végzett a r. őrgy., amely mindkét esetben negatív eredményt jelzett. A két fűjást 01074, és 01075 számon regisztrálta a gép. Az alkohol ellenőrzésnél a panaszos is jelen volt.

A Testület figyelemmel volt a GoogleMaps adataira is, ami szerint a r. zls lakóhelyétől szolgáló település és a bejelentésben szereplő vadászles között kb. 8, 6 km út van, ami gépkocsival 8 perc alatt teljesíthető. A panaszos lakóhelye és a r. zls lakóhelyétől szolgáló települése között kb. 13 km a távolság, ami 13 perc alatt teljesíthető. A panaszos lakóhelye Sz. települési Rendőrőrs kb. 18 perc távolságra (17,4 km) van, míg a bejelentésben szereplő vadászles és a Sz. települési Rendőrőrs kb. 22 km-re, 21 percnyi távolságra van.

A Testület mindezekre tekintettel megállapította, hogy a szolgálatba helyezés pozitív feltételei fennálltak, ugyanis az orvvadászok felkutatása intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán, és az esetleges orvvadász felkutatásában a késedelem veszélyével járt volna, ha a r. zls. a szolgálatba helyezés helyett a Sz. települési Rendőrőrs értesítése mellett dönt.

A Testület a negatív feltételek kapcsán megállapította a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy a r. zls. egyrészt a bűnügyi osztály állományába tartozik, másrészt hivatásos vadász, így rendelkezik az intézkedéshez szükséges szaktudással.

Az alkoholos befolyásoltság hiánya vagy megléte kapcsán pedig arra volt figyelemmel a Testület, hogy a panaszos akként fogalmazott a 16 óra 45 perckor tett bejelentése során, hogy „dült” a r. zls.-ből az alkohol szag, ehhez képest a 19 óra 21 órakor alkalmazott légalkoholmérés nem mutatott ki alkoholfogyasztást. Megjegyzi a Testület, hogy átlagosan egy üveg sör kb. 3 és fél óra alatt, míg 1db 0,4 dl-es 40%-os szesz közel 3 óra alatt, míg 1 sör és 1 db 0,4 dl-es 40%-os szesz pedig közel 5 óra alatt ürül ki egy felnőtt férfi szervezetéből, a panaszos szóhasználata pedig ennél jóval lényegesebb alkoholfogyasztást sugallt. Az eset fentebb ismertetett körülményei alapján – figyelemmel a mérési eredményre, és a rendőrök nyilatkozatára – a Testület álláspontja szerint, a r. zls. nem volt alkoholtól befolyásolt állapotban az intézkedés során.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a szolgálatba helyezésnek mind a pozitív, mind a negatív feltételei fennálltak, így ennek kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A panaszos azon kifogása kapcsán, hogy a rendőr magánterületen intézkedett (gépkocsi átvizsgálása) az alábbi megállapításokat teszi a Testület.

Az Rtv. 39. § (1) bekezdése szerint a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve

- a) segélyhívás esetén vagy öngyilkosság megakadályozása céljából;
- b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása, vagy a bűncselekmény elkövetőjének vagy gyanúsítottjának elfogása és előállítása céljából;
- c) közveszély, továbbá az életet vagy testi épséget fenyegető közvetlen veszély elhárítása, illetőleg az ilyen veszélyben lévők kimentése érdekében;
- d) rendkívüli vagy tisztázatlan okból bekövetkezett halálesettel kapcsolatos intézkedés megtételére;
- e) végrehajtási eljárás lefolytatása céljából, ha az abban való közreműködés - jogszabály alapján - a rendőrség számára kötelező;
- f) az elővezetés végrehajtása érdekében;
- g)
- h) a szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítása céljából;
- i) személy- és létesítménybiztosítási intézkedés [46. § (1) bekezdés c) pont] végrehajtására;
- j) ha ez előállítás a törvényben meghatározott egyéb okból szükséges.

Az Rtv. értelmező rendelkezései szerint [97. § (1) c) pont] e törvény alkalmazásában magánlakás a lakás (üdülő, nyaraló vagy a lakás céljára használt egyéb helyiség, létesítmény, tárgy), az ahhoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, létesítmény, bekerített terület.

A kapitányságvezető átiratában a magánterületen történt rendőri intézkedés jogalapjaként az Rtv. 39.§ (2) bekezdését jelölte meg.

A bejelentésről készült hangfelvételtől kitűnik, hogy a panaszos akként nyilatkozott, hogy ők engedték be a rendőrt az ingatlan területére.

A Testület a fentiekben már kifejtette, hogy a B. J. vadász bejelentése alapján fennállt több bűncselekmény (lopás, lőfegyverrel visszaélés) elkövetésének az intézkedéshez szükséges mértékű gyanúja, így a bűncselekmény elkövetőjének elfogása illetve a bűncselekmény elkövetésének megszakítása érdekében akkor is lehetősége teremtett volna a r. zls.-nak arra,

hogy a magánterületre belépjen, illetve ott intézkedjen, ha nem rendelkezik ehhez szükséges hatósági határozattal, vagy oda nem bocsátották be. Jelen esetben azonban maga a panaszos nyilatkozott úgy a bejelentés során, hogy ők engedték be a rendőrt az ingatlan területére, ezért ott a magát szolgálatba helyező r. zls. jogszerűen tartózkodott.

Mindezek alapján a Testület álláspontja kapcsán nem sérült a panaszosnak a magánlakás sérthetlenségéhez fűződő joga.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr átvizsgálta a gépjárművét.

Cs. J. r. zls. a jelentésében előadta, hogy a kapun bemenne a r. zls. a nőhöz lépett, és megkérdezte, hogy nem hallott-e lövést, majd igazolta magát a szolgálati igazolványa felmutatásával. A nő nemleges választ adott, ezután megkérte a r. zls., hogy nyissa fel a kocsis csomagterének ajtaját. Ennek vonakodva, de eleget tett. Arra hivatkozott, hogy a r. zls. nem intézkedhet magánterületen és egyébként sincs szolgálatban, ezért a r. zls. tájékoztatta a szolgálatba helyezés szabályairól. A nő ezt követően kérte, hogy adja meg a r. zls. a nevét, igazolvány és jelvéyszámát, mire közölte vele, hogy csak a jelvéyszámát köteles megadni, amit meg is tett. A r. zls. felszólította a nőt, hogy igazolja magát, de ennek nem tett eleget, és azt hangoztatta, hogy a r. zls. ittas, mert italszagot érez.

A kikerülő rendőröknek a jelenlévők azonosan adták elő a történeteket a panaszban foglaltakkal, azaz, hogy a rendőr kérte, nyissa ki a csomagtartót, majd kérte, hogy az abban található nagyméretű tenisztáskát is nyissa ki. Ezt követően igazolásra szólította fel a panaszost, amit a panaszos nem teljesített.

Az Rtv. 29. § (6) bekezdése alapján a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi. (Az Rtv. 97. § (1) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában ruházat: az intézkedéssel érintett személy testén viselt, illetve az intézkedés helyszínén nála lévő, vagy a közvetlen felügyelete alatt, illetve rendelkezésére álló ruházat, csomag és tárgy.)

A fentiekben már kifejtettek szerint jelen esetben fennállt több bűncselekmény elkövetésének az intézkedéshez szükséges mértékű gyanúja, így a rendőr az Rtv. 29. § alapján jogosult volt az igazoltatás alá vont személy gépkocsijának átvizsgálására.

A hivatkozott jogszabályrész nyelvtani értelmezéséből kitűnik azonban, hogy csak a már igazoltatás alá vont személy járművét lehet átvizsgálni, amennyiben azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi. A jelen esetben az előadások megegyeznek abban, hogy a r. zls. előbb szólította fel a panaszost a gépkocsi csomagtartójának felnyitásra, mint igazolásra. Ugyanakkor a Testület álláspontja szerint önmagában a két intézkedés sorrendjének felcserélése jelen esetben nem volt alkalmas alapjogi sérelem okozására.

Mindezek alapján a Testület nem állapította meg a panaszos tulajdonhoz való jogának sérelmét a gépkocsi csomagtartójának átvizsgálása miatt.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr nem igazolta magát megfelelően, kérésre nem volt hajlandó megadni a nevét, beosztási helyét.

Az Rtv. 20. §-a rendelkezik a szolgálati fellépés szabályairól. Eszerint: „ (1) a rendőrt az intézkedés során

- a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy
- b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

(4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.”

Cs. J. r. zls. a panaszossal egyezően adta elő atekintetben a történeteket, hogy a r. zls. a szolgálati igazolványával igazolta rendőr mivoltát. Majd a csomagtartó átvizsgálását követően a panaszost igazolásra szólította fel a r. zls, aki ahelyett, hogy ennek eleget tett volna, kérte, hogy adja meg a r. zls. a nevét, igazolvány és jelvényt számát, mire közölte vele, hogy csak a jelvényt számát köteles megadni, amit meg is tett.

A bejelentésről készült hangfelvételen jól hallható, hogy a panaszos többször kéri a r. zls-t, hogy mondja meg a nevét, aminek a r. zls. nem tesz eleget. (Ugyanakkor a panaszos a felvételen és a panaszában is megjelölte a r. zls. jelvényt számát.)

A kapitányságvezető átiratában előadta, hogy Cs. J. r. zls. az intézkedéskor rendőri mivoltát szolgálati igazolványával és azonosító jelvényével igazolta, közölte nevét, rendfokozatát és jelvényt számát.

Tekintettel arra, hogy a r. zls. a jelentésében maga is elismerte, hogy nem adta meg a nevét és az igazolvány számát, a Testület a döntése meghozatalakor a r. zls. jelentésére volt figyelemmel, és mellőzte a kapitányságvezető nyilatkozatát, különös tekintettel arra, hogy az eseményekhez a r. zls. jelentése volt közelebb időben, így nagy valószínűséggel az tartalmazta a pontosabb adatokat.

Jelen esetben az előadásokból egyértelmű, hogy a r. zls. intézkedés alá vont a panaszost, ugyanakkor nem adott elő olyan körülményt, ami indokolta volna az azonosítás (név, beosztási hely közlése, igazolvány vagy azonosító jelvény felmutatása) mellőzését, arra ugyanis csak akkor van lehetősége a rendőrnek, ha az intézkedés kezdetekor történő azonosítás veszélyeztetné az intézkedés eredményességét. A törvény azonban ez esetben is a rendőr kötelezettségévé teszi, hogy azonosítási kötelezettségének az intézkedés befejezésekor tegyen eleget.

Mindezek alapján, mivel a r. zls. nem igazolt olyan körülményt, ami az intézkedés kezdetekor kötelező teljeskörű – azaz a névre és beosztási helyre is kiterjedő –

azonosítás mellőzését indokolta volna, a Testület megállapította, hogy sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

5) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr a helyszínen arrogáns módon beszélt vele.

A rendőri jelentések a panaszos előadásával szemben azt tartalmazzák, hogy a panaszossal kulturált és hivatalos hangnemben beszélt. A két intézkedő rendőr rögzítette, hogy a panaszos társaságához tartozó egyik tanú szerint arrogánsan követelte r. zls. a csomagtartó felnyitását, míg a r. zls.-sal lévő B. J. tanú szerint pont a portás kezdett el „hőbörögni”, illetve ezután a panaszos is méltatlankodni kezdett az intézkedés miatt.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A jelen esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőr előadása oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőr hangneme tekintetében a panaszos állítása és a rendőri iratok egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további

bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

6) A panaszos kifogásai miatt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni a rendőri intézkedést.

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek vizsgálnia kellett részben az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettség alapján, részben azért, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alaptörvény XV. cikkében előírt megkülönböztetési tilalom is beletartozik. Mindezek alapján leszögezhető: a jogszerű rendőri fellépéshez szükséges, hogy a rendőrség jogellenes megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése általános jelleggel írja elő a részrehajlás intézkedés kötelezettségét. („A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”)

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök késlekedtek a r. zls. alkoholos befolyásoltságának ellenőrzésével, és csak közel két órával később szondáztatták meg a r. zls.-t, így panaszával azt sugallta, hogy a rendőrök ekként próbálták befolyásolni a mérés eredményét.

A helyszínre érkező járőrök jelentésükben előadták, hogy őket az ügyelet 17 óra 15 perckor utasította, hogy menjenek ki a bejelentés helyszínére. A jelenlévők meghallgatása után a történetekről a rendőrök tájékoztatták az ügyeletes tisztet és ügyeletes parancsnokot kértek a helyszínre. Ezt követően az ügyeletes tiszt utasította őket, hogy a történetekről azonnal készítsenek rendőri jelentést, és az érintettek Szob Rendőrőrsön várják meg az ügyeletes parancsnokot, aki a további intézkedéseket foganatosítja.

K. S. r. őrnagy jelentésében előadta, hogy a vezető ügyeletesi készenléti szolgálatának ideje alatt 2012. október 28-án 18 óra 10 perckor B. P. r. őrgy. ügyeletes tiszt értesítette, hogy egy állampolgár sérelmezte Cs. J. r. zls. intézkedését, valamint azt vélte, hogy ittas állapotban van a r. zls., továbbá a két érintett személy a Sz. települési Rendőrőrsön vár rá. A r. őrgy. 19 óra 5 perckor jelent meg a Sz. települési Rendőrőrsön, ahol először meghallgatta a panaszost, majd a r. zlst. Ezután 19 óra 21 perckor légalkoholmérőt alkalmazott a r. zls-sal szemben.

A rendőrségi bejelentés 16 óra 45 perckor történt. Ezt követően 17 óra 15 perc után érkeztek a járőrök a helyszínre, ahol hat embert igazoltattak és vették fel az adataikat és az általuk előadottakat, majd elindultak a rendőrőrsre. Az ügyeletes parancsnokot 18 óra 5 perckor értesítette az ügyelet a történetekről, amikor a felek már a Sz. települési Rendőrőrsön tartózkodtak. (Bár a r. őrnagy nem jelöli meg, hogy hol tartózkodott a készenléti szolgálata alatt pontosan, de a Verőcei Rendőrőrsön tette meg jelentését, amely a Sz. települési Rendőrőrstől közúton kb. 30 perc távolságra van.) Az őrnagy 19 óra 5 perckor érkezett a helyszínre, ahol aztán a felek meghallgatását követően 19 óra 21 perckor légalkoholmérőt alkalmazott a r. zls-sal szemben.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség eljárása megfelelt az előírásoknak, az ügyben érintett személyek meghallgatása időben arányos volt, ahogyan a készenléti szolgálati formát ellátó r. őrnagy rendőrörsre érkezésének időtartama sem volt eltúlzott, a meghallgatásokat szintén a szükséges időkeretben fogantatosították. Az eset minden körülményét összevetve a Testület nem tudott feltárni olyan körülményt, illetve a panaszos nem tudott megjelölni egyéb olyan körülményt sem, amely arra utalna, hogy a rendőrök szándékosan hátráltatták a rendőrtársuk állapotának mérőműszeres ellenőrzését.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrök e körben nem követtek el mulasztást és eljárásuk nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába.

IV.

A Testület álláspontja szerint a szolgálatba helyezésnek mind a pozitív, mind a negatív feltételei fennálltak, így ennek kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Tekintettel arra, hogy a panaszos maga is úgy nyilatkozott, hogy ők engedték be a r. zls-t az ingatlanra, nem sérült a panaszosnak a magánlakás sérthetlenségéhez fűződő joga. Szintén nem sérült a panaszos tulajdonhoz való joga a gépkocsi csomagtartójának átvizsgálása miatt. A r. zls. ittasságának ellenőrzésével kapcsolatban a Testület nem állapított meg mulasztást, illetve álláspontja eljárásuk nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába.

Ugyanakkor, mivel a r. zls. nem igazolt olyan körülményt, ami az intézkedés kezdetekor kötelező teljeskörű – azaz a névre és beosztási helyre is kiterjedő – azonosítás mellőzését indokolta volna, a Testület megállapította, hogy sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőr hangneme tekintetében a panaszosi állítás és a rendőri iratok egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93 § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. szeptember 18.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET